

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(88) 194 endelig udg. - SYN 133

Bruxelles, den 20. april 1988

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om solvensnøgletal for kreditinstitutter

(forelagt af Kommissionen)

1

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om solvensnøgletal for kreditinstitutter

BEGRUNDELSE

I. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

Vigtigste formål med forslaget

1. Forslaget har to hovedformål. Det første er at gennemføre en vigtig del af den harmonisering af tilsyn, som er nødvendig for gennemførelsen af det indre marked på bankområdet. Den anden er at forbedre de gennemsnitlige solvensstandarder blandt Fællesskabets kreditinstitutter for yderligere at beskytte både indskydere og investorer samt bankvæsenets stabilitet.
2. Som en del af den nødvendige harmonisering, der skal opnås inden gennemførelsen af det indre marked kommer det foreslåede direktiv i følge med forslaget til et direktiv om definitionen af kreditinstitutters egenkapital (1) og Kommissionens henstillinger om store engagementer og indskudsgarantiordninger (2). Det er navnligt nært tilknyttet det først omtalte forslag, da egenkapitalen udgør tælleren i det foreslåede solvensnøgletal.

Principperne bag nøgletallet

3. Det foreslåede nøgletal er udtryk for hvert kreditinstituts egenkapital som en procent af den risikojusterede værdi af dets aktiver og ikke-balanceførte engagementer. Denne risikovægtningsmetode blev udviklet over en årrække i forbindelse med arbejde for Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning, som blev nedsat i henhold til det første direktiv om

-----
(1) EFT C 243 af 27.9.1986, s. 4

(2) EFT L 33 af 4.2.1987, s. 10 og 16

samordning af banklovgivningen af 1977 (1). Den er nu i vide kredse anerkendt som den bedst egnede og mest fleksible metode til måling af solvens, idet den sondrer mellem de risikograder, der er forbundet med særlige aktiver og ikke-balanceførte poster. Mere simple nøgletal, hvor der ikke sondres mellem typer af aktiver og ikke-balanceførte transaktioner og de hermed forbundne risici giver underforstået udtryk for den antagelse, at kapitalkravet bør være det samme for alle slags transaktioner.

4. Nøgletallet tager fuldt hensyn til de risici, der er forbundet med ikke-balanceførte transaktioner, et bankaktivitetsområde, der i de senere år har været i hurtig udvikling. I et tilsynsperspektiv er det vigtigt at tage hensyn til den mulige risiko ved poster, som kan rykke ind på bankers balancer, især da dette sandsynligvis vil ske på et tidspunkt, hvor den gennemsnitlige kvalitet af deres traditionelle udlånsportefølje er under forringelse.
5. I princippet vedrører nøgletallet de lånerisici, der er forbundet med modpartens manglende betalingsevne. Der henvises dog i betragtningerne til videre arbejde vedrørende den tilsynsmæssige behandling af rente- og valutakursrisici og andre markedsrisici. Det bør bemærkes, at Kommissionen har påbegyndt det nødvendige arbejde for i god tid at kunne foreslå de nødvendige bestemmelser vedrørende etablering af et system til kontrol af de markedsrisici, som følger af, at kreditinstitutter har åbne positioner i forbindelse med værdipapirtransaktioner.

En minimumsstandard

6. I forslaget fastsættes fælles definitioner og beregningsmetoder for et solvensnøgletal. Herudover fastsættes et minimumsniveau for dette nøgletal, som skal respekteres af alle Fællesskabets kreditinstitutter fra 1. januar 1993. Forslaget indeholder et foreløbigt minimumtal på 8%, som er valgt under hensyntagen til de fortrolige statistikker, der siden 1981 er indsamlet til Det Rådgivende Udvalg. Kommissionen finder det nødvendigt at inkludere dette vejledende tal, således at virkningen af forslaget kan blive bedømt samlet. Det er hensigten, at tallet skal tages op til fornyet overvejelse i lyset af en statistisk undersøgelse af kreditinstitutters nøgletal, der er baseret på definitionerne i forslaget. Denne undersøgelse

er blevet forberedt af Kommissionen og vil blive foretaget i første halvdel af 1988 af kontaktgruppen af banktilsynsmyndighederne i EF. Hvis det er nødvendigt, vil Kommissionen i lyset af resultaterne af denne undersøgelse, foreslå tallet ændret, inden direktivet vedtages endeligt.

7. For at sikre en fortsat styrkelse af kapitalgrundlaget, anføres det i forslaget, at i perioden mellem direktivets ikrafttræden den 1. januar 1990 og datoen fra hvilken minimumsnøgletallet skal respekteres, den 1. januar 1993, må intet kreditinstitut med et nøgletal, der er mindre end det fastsatte minimum, tillade, at det falder bortset fra midlertidigt i forbindelse med fremskaffelse af ny kapital.

Ens behandling for Fællesskabslånere; behandling af landerisiko

8. Med det formål at kunne risikoveje forskellige aktiver og ikke-balanceførte poster, er lånere grupperet i et antal brede kategorier: centralbanker, regeringer, kreditinstitutter o.s.v.. Bag denne opdeling, som er foretaget på grundlag af typer af lånere, er der en sondring mellem "indenlandske"-lånere, betydende EF, og "udenlandske" betydende alle andre. For så vidt angår de fleste forretninger mellem banker, der afspejler ensartede korttids bankmellemværender har lån til "indenlandske" og "udenlandske" banker fået samme vægt. Dette er også tilfældet for så vidt angår lån til og ikke-balanceførte poster relaterende til "indenlandske" og "udenlandske" ikke-banker. Men i tilfælde af andre typer af lånere, centralbanker og centrale regeringer o.s.v. og i tilfælde af langtids bankmellemværender gives der "indenlandske" lånere en lavere vægt end "udenlandske" modparter. Denne sondring prøver så vidt muligt at tage højde for landerisikoen i bankernes udlån, men det er ikke desto mindre rigtigt, at denne residuelle kategori "udenlandske" indeholder en blanding

af (et lille antal) absolut kreditværdige lande og (et stort antal) lande med finansielle problemer. Af denne årsag og i tilfælde af forretninger mellem banker af den yderligere årsag at adskillige G-10 medlemmer, som ikke er medlemsstater i EF, formentlig i den nærmeste fremtid vil styrke solvensen i deres banker ved vedtagelsen af tilsvarende standarder som de i dette forslag indeholdte giver artikel 8 mulighed for at udstrække brugen af vægten for "indenlandsk" til "udenlandske" lånere i tilfælde hvor risikoen betragtes som ækvivalent.

Tilpasning af nøgletallet: Udvalgsprocedure

9. Så snart direktivet er trådt i kraft, er det vigtigt at gøre det muligt at tilpasse nøgletallet så hurtigt som muligt til bankernes forretningsaktiviteter og arten af de påtagne risici. Dette gælder navnlig de nye ikke-balanceførte poster, som omfattes af nøgletallet. Derfor foreslås en fleksibel tilpasningsprocedure. Anvendelse af regulerende udvalgsvariant (a) foretrækkes i betragtning af banksektorens sensibilitet og de nationale banktilsyns centrale rolle, for så vidt angår det foreslåede direktivs virkemåde.

II. BEMÆRKNINGER TIL ARTIKLERNE

Anvendelsesområde (artikel 1 og 3, stk. 2)

1. I artikel 1 fastsættes, at forslaget finder anvendelse på alle kreditinstitutter således som defineret i artikel 1, første led i det første samordningsdirektiv, idet der gives mulighed for visse undtagelser, som er nævnt i dette direktiv og i 86/524 (1). Denne definition udelukker udtrykkeligt fra forslagets anvendelsesområde filialer af tredjelands banker, som findes i medlemsstaterne. Spørgsmålet om, hvem der er

-----
(1) EFT L 309 af 4.11.1986, s. 15

ansvarlige for tilsynet med disse filialers solvens, vil fortsat blive afgjort af de kompetente myndigheder i værtslandene. Den almindelige standard praksis for tilsyn skal udføres af de relevante tredjelands tilsynsmyndigheder, når tilsynsstandarderne anerkendes som værende ækvivalente.

2. I artikel 3, stk. 2, gives yderligere præcisering af det institutionelle grundlag, på hvilket nøgletallene skal beregnes og respekteres. Det første krav er, at konsoliderede nøgletal skal beregnes og respekteres i overensstemmelse med direktiv 83/350 (1) og 86/635 (2). Herudover foreskrives ukonsoliderede nøgletal for alle kreditinstitutter. Der gives nationale tilsynsmyndigheder diskretionær beføjelse til at kræve underkonsoliderede frem for ukonsoliderede nøgletal for datterselskaber af kreditinstitutter.

Definitioner (artikel 2)

3. En rutinemæssig liste over definitioner, som delvis er hentet fra tidligere direktiver på bankområdet, foreslås for at forenkle og standardisere teksten.

Almindelige principper (artikel 3)

4. Denne artikel indeholder en række grundlæggende principper for forslaget:
  - artikel 3, stk. 1, indeholder en simpel beskrivelse af det foreslåede solvensnøgletal. For dette gives der derefter en udførlig redegørelse i artikel 4-6 og i bilagene, men artikel 3, stk. 1, giver den eneste fuldstændige beskrivelse af metoden;
  - artikel 3, stk. 2, er omtalt ovenfor under II(2);

-----
(1) EFT L 193 af 13.6.1983, s. 18

(2) EFT L 372 af 8.12.1986, s. 1

- i artikel 3, stk. 3, fastsættes, at nøgletallene formelt skal efterprøves og kontrolleres mindst to gange om året;
- artikel 3, stk. 4, fastsætter, at de i forslaget omhandlede aktiver og ikke-balanceførte poster skal værdiansættes efter de harmoniserede standarder i direktivet om årsregnskaber.

Nøgletallets tæller (artikel 4)

5. Den foreslåede tæller er egenkapitalen, som den endelig er defineret i direktivet om definition af egenkapitalen.

Nøgletallets nævner (artikel 5 og 6 samt bilag 1-4)

6. Artikel 5 giver en beskrivelse af den metode, der anvendes til at nå frem til risikojusterede værdier for balance- og ikke-balanceførte poster. Udførligere beskrivelser af metoden og lister over instrumenter gives i bilagene, når det drejer sig om ikke-balanceførte poster, hvis behandling i nøgletallet er mere kompliceret end den der gives balanceførte poster.
7. Artikel 6 angiver de aktiver og ikke-balanceførte poster, der henhører under hver risikovægt (0%, 10%, 20%, 50% og 100%). Den foreslåede behandling af rente- og valutakursrelaterede poster, der ikke er balanceførte, kan ikke gives på denne måde og er i stedet angivet i bilag 3.
8. Artikel 7 redegør for de risicivægte, der anvendes i tilfælde af fordringer på lokale myndigheder og regionale regeringer og ikke-balanceførte poster, der er oprettet på vegne af disse myndigheder og regeringer. Det foreslåede system er en gensidig anerkendelse af de vægte som af de individuelle tilsynsmyndigheder skønnes passende for deres egne lokale myndigheder.

Kommissionens gennemførelsesbeføjelser; ændringsprocedurer (Artikel 8)

9. I betragtning af det tempo, hvori ændringer og innovation sker i banksektoren, foreslås det, at de fleste af de tekniske elementer i direktivet bør kunne ændres, alt efter tilfældet, på Kommissionens initiativ efter samråd med Det Rådgivende Bankudvalg. Det foreslås, at dette bør optræde som et "regulerende" udvalg. En udvidet brug af vægtningen for "indenlandsk" til tredjelande, som der er henvist til i afsnit I, 8, er en af de særlige foranstaltninger, som det er foreslået skal ske i overensstemmelse med denne artikels ændringsprocedure.

Gennemførelsen af direktiv (artikel 9)

10. I henhold til tidsplanen i det andet samordningsdirektiv vedrørende banklovgivningen foreslås det, at de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme nærværende direktiv vedtages senest den 1. januar 1990.
11. Artikel 10 fastsætter, at et minimumsnøgletal for solvens hele tiden skal respekteres af kreditinstitutter efter 1. januar 1993. Det fastsætter, at de kompetente myndigheder skal drage omsorg for, at korrigerende foranstaltninger træffes, hvis nøgletallet kommer under minimum.
12. Den fastsætter også, at de kreditinstitutter, hvis solvensnøgletal er under det fastsatte minimum på det tidspunkt, hvor direktivet træder i kraft, ikke må tillade, at nøgletallet formindskes fra den dato og indtil udgangen af 1992, dog med den undtagelse, at det ske i forbindelse med udvidelse af kapitalen. Hensigten er som forklaret tidligere at fremme en fortsat styrkelse af kapitalgrundlaget, indtil det i forslaget fastsatte mindsteniveau bindende træder i kraft den 1. januar 1993.

13. Artiklen gør det yderligere klart, at tallet i artikel 9 er et minimum, og at de nationale tilsynsmyndigheder, hvis de skønner det rigtigt, kan forlange højere nøgletal.

Forslag til
RÅDETS DIREKTIV

om solvensnøgletal for kreditinstitutter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Direktivet er et resultat af det arbejde, der er udført i Det Rådgivende Bankudvalg, som i henhold til artikel 6, stk. 4, i Rådets direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (1), senest ændret ved direktiv 86/524/EØF (2), har ansvaret for "at forelægge Kommissionen ethvert forslag, der tilsigter en samordning af de i medlemsstaterne anvendte nøgletal";

hensigtsmæssige nøgletal spiller en central rolle i forbindelse med tilsynet med kreditinstitutter;

nøgletal, der vejer aktiver og ikke-balanceførte poster efter risikograden er særligt brugbare målestokke for solvens;

tilvejebringelse af fælles normer for kapitaltilstrækkelighed i forhold til risikobehæftede aktiver og ikke-balanceførte poster er derfor et af de væsentlige harmoniseringsområder, der er nødvendige for opnåelse af gensidig anerkendelse og således for gennemførelse af det indre marked for banktjenesteydelser;

-----
(1) EFT nr. L 322 af 17.12.1977, s. 30.

(2) EFT nr. L 309 af 4.11.1986, s. 15.

i den henseende er direktivet forbundet med andre specifikke retsforskrifter om harmonisering af de fundamentale fremgangsmåder for tilsyn: Rådets direktiv om egenkapital (1), Kommissionens henstilling 87/62/EØF (2) og 87/63/EØF (3) om store engagementer, og ordninger vedrørende beskyttelse af indlån;

direktivet skal også anses for at være et direkte supplement til det andet samordningsdirektiv (4), som udgør den videre ramme, hvori dette direktiv indgår som en væsentlig del;

det mindste nøgletal, som er i dette direktiv, er af foreløbig karakter. Det vil blive genovervejet i lyset af en statistisk undersøgelse; Kommissionen vil om nødvendigt foreslå tallet ændret inden direktivets endelige vedtagelse;

måling af og hensyntagen til rente- og valutakursrisici samt andre markedsrisici er også af stor betydning i forbindelse med tilsyn; Kommissionen vil derfor i samarbejde med medlemsstaternes kompetente myndigheder og andre, der har lignende målsætninger, foretage yderligere undersøgelser af de tekniske metoder, der er tilgængelige; den vil derpå fremsætte passende forslag til yderligere harmonisering af tilsynsbestemmelserne vedrørende nævnte risici;

tekniske ændringer af de i dette direktiv indeholdte detaljerede bestemmelser kan fra tid til anden blive nødvendige for at tage hensyn til nye udviklinger i banksektoren; Kommissionen vil derfor efter samråd med Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning foretage de ændringer, der er nødvendige inden for rammerne af de gennemførelsesbeføjelser, som er den tillagt i henhold til traktatens bestemmelser; udvalget skal optræde som forskriftsudvalg i henhold til de procedureregler, der er fastsat i artikel 2, procedure III, variant a) i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (5) -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

- (1) EFT nr. L
- (2) EFT nr. L 33 af 4.2.1987, s. 10.
- (3) EFT nr. L 33 af 4.2.1987, s. 16.
- (4) EFT nr. L
- (5) EFT nr. L 197 af 18.7.1987, s. 33.

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på kreditinstitutter, som defineret i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF.
2. Uanset det i stk. 1 nævnte første led behøver medlemsstaterne ikke at anvende dette direktiv på kreditinstitutter, der er opregnet i artikel 2, stk. 2, i direktiv 77/780/EØF.
3. De i artikel 2, stk. 4, litra a, i direktiv 77/780/EØF omhandlede kreditinstitutter, som er associerede med et centralorgan i den samme medlemsstat, kan undtages fra bestemmelserne i dette direktiv på betingelse af, at helheden af disse associerede kreditinstitutter og centralorganet er inkluderet i de konsoliderede solvensnøgletal i overensstemmelse med nærværende direktiv.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- "kompetente myndigheder": som defineret i artikel 1, femte led, i Rådets direktiv 83/350/EØF af 13. juni 1983 om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag (1);
- "indenlandske kreditinstitutter": alle kreditinstitutter, der er tilladte i medlemsstaterne i henhold til artikel 3 i direktiv 77/780/EØF og disse institutters filialer, som er etableret uden for Fællesskabet;
- "udenlandske kreditinstitutter": alle private og offentlige virksomheder, der er tilladte uden for medlemsstaterne og som opfylder definitionen i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF, samt sådanne virksomheders filialer;
- med hensyn til centralregeringer og centralbanker, regionale regeringer og lokale myndigheder samt ikke-banksektoren, som defineret nedenfor:
"indenlandsk": i medlemsstaterne; "udenlandsk": i andre lande;
- "ikke-banksektoren": alle andre låntagere end kreditinstitutter som defineret i andet og tredje led, centralbanker, central- og regionalregeringer, lokale myndigheder, De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Investeringsbank (EIB) samt Den Internationale Betalingsbank, Den Internationale Bank for Genopbygning og Udvikling (IBRD) og Den Internationale Valutafond;

-----
(1) EFT L 193 af 18.7.1983, s. 18.

- ikke-balanceførte poster, der tillægges "fuld risiko", "mellemliggende risiko", "mellemliggende/lav risiko" og "lav risiko": som anført i bilag 1 og opført på listen i bilag 2;
- "kapitalinteresse": som i artikel 1, tredje led i direktiv 83/350/EØF.

Artikel 3

Almindelige principper

1. Med henblik på at måle solvensen for et kreditinstitut som defineret i artikel 1 drager medlemsstaternes kompetente myndigheder omsorg for, at der for hvert kreditinstitut beregnes nøgletal, der giver udtryk for egenkapitalen som defineret i artikel 4, som en procent af dets samlede risikojusterede aktiver og ikke-balanceførte poster som defineret i artikel 5.
2. Nøgletal skal beregnes på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med direktiv 83/350/EØF og Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (1). Uanset dette krav skal ukonsoliderede nøgletal også beregnes for alle kreditinstitutter. Dog skal de kompetente myndigheder have diskretionær beføjelse til at kræve underkonsoliderede frem for ukonsoliderede nøgletal for datterselskaber af kreditinstitutter.
3. Uden at foregribe den i artikel 9, stk. 2, 3 og 4, for kreditinstitutter fastsatte forpligtelse, skal de kompetente myndigheder drage omsorg for, at nøgletallene efterprøves mindst to gange om året.
4. Værdiansættelse af aktiver og ikke-balanceførte poster skal foretages som angivet i direktiv 86/635/EØF.

-----
1) EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1.

Artikel 4Egenkapital: Tølleren

Egenkapital som defineret i direktiv ../.../EØF om kreditinstitutters egenkapital⁷ skal være tølleren i solvensnøgletallet.

Artikel 5

Risikojusterede aktiver og ikke-balanceførte transaktioner

Nævneren

1. Risikograder, udtrykt som procentvise vægte, skal tildeles de i artikel 6 opregnede aktiver. Den balanceførte værdi af hvert aktiv skal derpå multipliceres med den relevante vægt for at nå frem til en risikojusteret vægt.
2. I tilfælde af ikke-balanceførte poster i kategorierne a) til e) i artikel 6 skal en to-trinsberegning i overensstemmelse med de i bilag 1 omhandlede regler foretages for at nå frem til risikovægte. Risikojusterede værdier fås ved at multiplicere værdien af ikke-balanceførte poster med den relevante vægt.
3. Når det drejer sig om de i artikel 6, stk. 2, omhandlede rente- og valutakursrelaterede instrumenter, der ikke er balanceførte, skal de potentielle omkostninger ved at erstatte "cash flows" i tilfælde af modpartens konkurs vurderes ved anvendelse af den ene eller den anden af de i bilag 3 beskrevne metoder. Disse omkostninger multipliceres med de relevante modpartsvægte i artikel 6, stk. 1, for at få risikojusterede værdier.
4. Summen af de oven for omhandlede risikojusterede værdier af aktiver og ikke-balanceførte poster udgør nævneren i solvensnøgletallet.

Artikel 6

1. Følgende vægte skal anvendes på de i det følgende anførte aktiver og ikke-balanceførte poster, selv om de kompetente myndigheder kan fastsætte højere vægte, hvis de finder det hensigtsmæssigt:

a) Nulvægt

- kassebeholdning og tilsvarende poster
- aktivposter, der repræsenterer fordringer på "indenlandske" centralregeringer og centralbanker
- aktivposter, der repræsenterer fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af "indenlandske" centralregeringer og centralbanker
- aktivposter, der repræsenterer fordringer på De Europæiske Fællesskaber og EIB
- aktivposter, der udtrykkeligt er garanteret af De Europæiske Fællesskaber og af EIB
- aktivposter, der repræsenterer fordringer på BIS, IBRD og IMF
- aktivposter, der udtrykkeligt er garanteret af BIS, IBRD og IMF
- alle ikke-balanceførte poster, oprettet på vegne af "indenlandske" centralregeringer og centralbanker
- alle ikke-balanceførte poster, der udtrykkeligt er garanteret af "indenlandske" centralregeringer og centralbanker
- alle ikke-balanceførte poster, oprettet på vegne af De Europæiske Fællesskaber og EIB
- alle ikke-balanceførte poster, der udtrykkeligt er garanteret af De Europæiske Fællesskaber og EIB
- alle ikke-balanceførte poster oprettet på vegne af BIS, IBRD og IMF
- alle ikke-balanceførte poster, der udtrykkeligt er garanteret af BIS, IBRD og IMF

- lån og ikke-balanceførte poster, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved en af de ovenfor nævnte aktivposter og ved indskud og indlåns-certifikater i de långivende institutter
- alle ikke-balanceførte poster, der har lav risiko uden hensyn til modparter.

b) 10% vægtning

- ikke-balanceførte poster med mellemliggende risiko, der er oprettet på vegne af "indenlandske" kreditinstitutter
- ikke-balanceførte poster med mellemliggende risiko, der er udtrykkeligt garanteret af "indenlandske" kreditinstitutter
- ikke-balanceførte poster med mellemliggende risiko og en oprindelig løbetid på indtil og omfattende ét år, der er oprettet på vegne af "udenlandske" kreditinstitutter
- ikke-balanceførte poster med mellemliggende risiko og en oprindelig løbetid på indtil og omfattende ét år, der er udtrykkeligt garanteret af "udenlandske" kreditinstitutter.

c) 20% vægtning

- aktivposter, der repræsenterer fordringer på "indenlandske" kreditinstitutter
- aktivposter, der repræsenterer fordringer med en oprindelig løbetid på indtil og omfattende ét år på "udenlandske" kreditinstitutter
- aktivposter, der udtrykkeligt er garanteret af "indenlandske" kreditinstitutter
- aktivposter, der repræsenterer fordringer med en oprindelig løbetid på indtil og omfattende ét år, og som er udtrykkeligt garanteret af "udenlandske" kreditinstitutter
- ikke-balanceførte poster, der er tillagt fuld risikograd og oprettet på vegne af "udenlandske" kreditinstitutter
- ikke-balanceførte poster, der er tillagt fuld risikograd og udtrykkeligt garanteret af "indenlandske" kreditinstitutter

- ikke-balanceførte poster, der er tillagt fuld risikograd og med en oprindelig løbetid på indtil og omfattende et år, og som er oprettet på vegne af "udenlandske" kreditinstitutter
- ikke-balanceførte poster, der er tillagt fuld risikograd og har en oprindelig løbetid på ét år, og som udtrykkeligt er garanteret af "udenlandske" kreditinstitutter
- lån og ikke-balanceførte poster, der er tillagt fuld og mellemliggende risikograd, og som til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved en af de aktivposter, som er anført ovenfor i 20% vægtningsgruppen
- ikke-balanceførte poster, der er tillagt mellemliggende/lav risiko, og som er oprettet på vegne af de indenlandske og udenlandske ikke-banksektorer
- aktivposter, der er EF-kreditinstitutters udenlandske filialers fordringer i lokal valuta på udenlandske centralregeringer, og som er stillet til rådighed via indlån i lokal valuta
- kontante tilgodehavender under inddrivelse, hvor den modsvarende forudbetaling allerede har fundet sted.

d) 50% vægtning

- ikke-balanceførte poster med mellemliggende risikograd, der er oprettet på vegne af udenlandske central- regionalregeringer og lokale myndigheder samt centralbanker og de indenlandske og udenlandske ikke-banksektorer
- ikke-balanceførte poster med mellemliggende risikograd og en oprindelig løbetid på mere end ét år, der er oprettet på vegne af udenlandske kreditinstitutter
- ikke-balanceførte poster med mellemliggende risikograd og en oprindelig løbetid på mere end ét år, der udtrykkeligt er garanteret af udenlandske kreditinstitutter
- lån til enkeltpersoner til køb af beboelsesejendom i Fællesskabet til egen afbenyttelse, når de til vedkommende kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved pant i vedkommende ejendom.

e) 100% vægtning

- aktivposter, der repræsenterer fordringer på udenlandske central- og regionalregeringer, lokale myndigheder og centralbanker
  - aktivposter, der repræsenterer fordringer på udenlandske kreditinstitutter og med en oprindelig løbetid på mere end ét år
  - aktivposter, der repræsenterer fordringer på de indenlandske og udenlandske ikke-banksektorer
  - ikke-balanceførte poster med fuld risikograd, der er oprettet på vegne af udenlandske central- og regionalregeringer, lokale myndigheder og centralbanker samt de indenlandske og udenlandske ikke-banksektorer
  - ikke-balanceførte poster med fuld risikograd og en oprindelig løbetid på mere end ét år, der er oprettet på vegne af udenlandske kreditinstitutter
  - materielle aktiver i henhold til aktivfortegnelse C II i artikel 9 i Rådets direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 om /samordning af de nationale lovgivninger om/ årsregnskaberne for visse selskabsformer (1).
  - finansielle anlægsaktiver, når de ikke er fradraget egenkapitalen
  - alle andre aktiver undtagen når de er fradraget egenkapitalen
2. De metoder, der er beskrevet i bilag 3 skal anvendes på rente- og valutakursrelaterede instrumenter, som ikke er balanceførte.

-----
(1) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne skal fastsætte vægte på 0%, 20% eller 50% i tilfælde af aktiver, der repræsenterer fordringer på deres egne regionale regeringer og lokale myndigheder, og ikke-balanceførte poster, der har fuld risikograd og er oprettet på vegne af deres egne regionale regeringer og lokale myndigheder. Ikke-balanceførte poster med mellemliggende risiko og oprettet på vegne af deres egne regionale regeringer og lokale myndigheder skal tilsvarende have vægte på 0%, 10% eller 20%. Lån og ikke-balanceførte poster, der udtrykkeligt er garanteret af en regional eller lokal myndighed skal have samme vægt som lån til, eller ikke-balanceførte poster oprettet på vegne af den samme regionale regering eller lokale myndighed.

2. Medlemsstaterne skal give Kommissionen meddelelse om deres vægte, Kommissionen skal viderebringe disse meddelelser og medlemsstaterne skal gensidigt respektere de vægte, som hver enkelt har valgt. De skal frit kunne vælge at anvende vægte på enten 0%, 20% eller 50%, når det drejer sig om de tredjelande, der udpegedes i henhold til artikel 8, stk. 2. Ikke-balanceførte poster får tilsvarende vægte på 0%, 10% eller 20%.

Artikel 8

1. Følgende tekniske ændringer i dette direktivs nedenfor angivne områder foretages efter den i stk. 3 fastsatte procedure:

- det i artikel 9 fastsatte minimumsnøgletal

- vægtene og aktivposterne i artikel 6

- listen over og klassificeringen af ikke-balanceførte poster i bilag 2 og 4 og deres behandling ved beregningen af nøgletallet således som beskrevet i artikel 5 og bilag 1 og 3.

2. Kommissionen kan også i henhold til den i stk. 3 fastsatte procedure tillægge tredjelande de samme vægte, der gælder for indenlandske centralregeringer, -centralbanker og -kreditinstitutter, hvis risiciene anses for at være tilsvarende, især i tilfælde af kreditinstitutter som følge af arrangementer, der er aftalt i international sammenhæng, og tilsvarende at udstrække anvendelsen af 50% vægtningen for lån sikret med pant i fast ejendom til også at omfatte køb af ejendom i udlandet.
3. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag fra Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist, som fastsættes i hver enkelt retsakt, der skal vedtages af Rådet i henhold til dette stykke, men som under ingen omstændigheder kan være på over 3 måneder regnet fra forslagetets forelæggelse for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love eller administrative bestemmelser for senest den 1. januar 1990 at efterkomme dette direktiv.
2. Til den 31. december 1992 må de kreditinstitutter, hvis nøgletal er mindre end 8%* ikke tillade, at deres nøgletal falder, bortset fra tilfælde, hvor et sådant fald sker i forbindelse med tilførsel af ny kapital og indtræder umiddelbart efter en sådan tilførsel. De kompetente myndigheder skal sikre, at der tages de nødvendige foranstaltninger, hvis der indtræder fald af andre årsager end de ovenfor nævnte.
3. Med virkning fra den 1. januar 1993 må kreditinstitutter ikke tillade, at deres nøgletal som defineret i artikel 3, stk. 1 og 2, falder til under 8%*. I tilfælde af at dette dog skulle ske, skal de kompetente myndigheder sikre, at der tages de nødvendige foranstaltninger for så hurtigt som muligt at genetablere nøgletallet på det aftalte minimum for det pågældende kreditinstitut.
4. De kompetente myndigheder kan dog uanset stk. 3 fastsætte et højere nøgletal end 8%*, hvis de anser det for behørigt.
5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

-----
* Dette tal er midlertidigt. Det endelige tal vil blive foreslået, når resultatet af en statistisk undersøgelse, som vil blive gennemført i første halvår af 1988, foreligger.

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

**BILAG 1: Behandlingen af ikke-balanceførte
poster i solvensnøgletallet**

I første etape skal posterne grupperes efter den formodede lånerisiko, der er forbundet med vedkommende instrument (jf. BILAG 2). Ikke-balanceførte poster, som er tillagt "fuld risiko" anses for at have tilsvarende risiko som balanceførte poster og derfor tages deres fulde værdi i betragtning. Poster, der er tillagt "mellemliggende risiko" anses for at have mindre risiko og kun deres halve værdi tages i betragtning. Poster, der er tillagt mellemliggende/lav risiko anses for at have lavere risiko end mellemliggende risiko og en femtedel af deres værdi tages i betragtning. Poster, der er tillagt "lav risiko" anses for at have ubetydelig risiko og deres værdi ansættes derfor til nul. I anden etape multipliceres værdierne af de ikke-balanceførte poster efter at være justeret som oven for beskrevet med de vægte, der er tillagt de relevante modparter, i overensstemmelse med den behandling, der gives aktivposter. I tilfælde af salg af aktiver og tilbagekøbsaftaler samt køb i henhold til terminskontrakt er vægtene de, der er tillagt de omhandlede aktiver og ikke de, der er tillagt modparterne i transaktionerne. I artikel 6 kombineres den to-trinsproces, der anvendes for ikke-balanceførte poster til en enkelt vægtprocent.

Når ikke-balanceførte poster er udtrykkeligt garanteret skal de tillægges vægte som om de var oprettet på vegne af garantistilleren frem for af modparten. Når potentiel risiko hidrørende fra ikke-balanceførte transaktioner til de kompetente myndigheders tilfredshed er fuldstændig sikret ved aktiver med en 0% eller 20% vægt, anvendes vægten for sikkerhedsstillelsen og ikke den, der gælder for modparten.

BILAG 2: Klassificering af ikke-balanceførte poster

Fuld risiko

- Garantier i form af kreditsubstitutter
- Accepter
- Endossementer på veksler, som ikke bærer navnet på andre kreditinstitutter
- Transaktioner med regresret
- Uigenkaldeligt afgivne kreditbreve i form af kreditsubstitutter
- Salg af aktiver og tilbagekøbsaftaler som defineret i artikel 12, stk. 1 og 2 i direktiv 86/635/EØF, hvis disse aftaler behandles som ikke-balanceførte poster indtil de er i fuld overensstemmelse med direktiv 86/635/EØF
- Aktiver købt i henhold til kontant terminskontrakt
- Udbetalt del af delvis betalte aktiver og værdipapirer
- Andre poster har også fuld risikograd.

Mellemliggende risiko

- Remburser, udstedte og bekræftede (jf. også mellemliggende/lav risiko)
- Garantier og sikkerhed (herunder licitations- og fuldførelsesgarantier samt told- og afgiftsgarantier) og garantier, der ikke har form af kreditsubstitutter
- Salg af aktiver og tilbagekøbsaftaler som defineret i artikel 12, stk. 3 og 5 i direktiv 86/635/EØF
- Uigenkaldeligt afgivne kreditbreve, der ikke har form af kreditsubstitutter
- Ubenyttede overtræksfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater) med en oprindelig løbetid på mere end et år
- Andre poster, der også er tillagt mellemliggende risikograd.

Mellemliggende/lav risiko

- Remburser, hvor den underliggende forsendelse udgør sikkerhedsstillelsen og andre selvkviderende transaktioner
- andre poster, der også er tillagt mellemliggende/lav risikograd.

Lav risiko

- Ubenyttede overtræksfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptfaciliteter) med en oprindelig løbetid på ikke mere end et år
- Andre poster der også er tillagt lav risikograd.

BILAG 3: Behandling af ikke-balanceførte poster,
der vedrører rente og valutakurs

Under forudsætning af deres tilsynsmyndigheders godkendelse, skal kreditinstitutter vælge en af de nedenfor anførte metoder til at måle de risici, der er forbundne med de i bilag 4 opregnede transaktioner. Rente- og valutakurskontrakter, der handles på anerkendte børser og valutakurskontrakter med en oprindelig løbetid på 7 dage eller mindre er undtagne.

Metode 1: "Marking to market" metoden

Trin (a): Ved at knytte gældende markedsværdier til kontrakter ("marking to market") vil de aktuelle genanskaffelsesomkostninger for alle kontrakter med en positiv værdi opnås.

Trin (b): For at nå frem til et tal for potentielle fremtidige udlånsrisici skal de nominelle værdier, der ligger bag institutternes samlede udlånsportefølje multipliceres med følgende procenter (1):

<u>resterende løbetid</u>	<u>rentesats kontrakter</u>	<u>valutakurs kontrakter</u>
under et år	nul	1%
et år og over	0.5%	5%

Trin (c): Summen af de aktuelle genanskaffelsesomkostninger og de potentielle fremtidige udlånsrisici skal multipliceres med den risikovægt, der er tillagt modparten i artikel 6.

-----
(1) Disse procenter er foreløbige og kan ændres

Metode 2: Det "oprindelige engagements" metode

Trin (a): Hvert instruments nominelle beløb skal multipliceres med følgende procenter (1)

<u>oprindelig løbetid</u>	<u>rentesats kontrakter</u>	<u>valutakurs kontrakter</u>
mindre end et år	0.5%	2%
et år men mindre end 2 år	1%	6%
yderl. tillæg for hvert følg. år	1%	4%

Trin (b): De således konstaterede oprindelige risici multipliceres med de risikovægte, der er tillagt modparten i artikel 6.

-----
(1) Disse procenter er foreløbige og vil kunne blive revideret.

BILAG 4: Eksempler på rentesats- og valutakurs-
relaterede poster, der ikke er balanceførte

Rentesatskontrakter

- Single-currency interest rate swaps
- Basic swaps
- Forward rate agreements
- Interest rate futures
- Interest rate options purchased
- Other contracts of similar nature

Valutakurskontrakter

- Cross-currency interest rate swaps
- Forward foreign exchange contracts
- Currency futures
- Currency options purchased
- Other contracts of similar nature

EFFECT OF THE PROPOSAL OF DIRECTIVE ON SMALL AND
MEDIUM SIZED ENTERPRISES AND THE LEVEL OF EMPLOYMENT

---

1. New administrative requirements for the enterprises arising from the application of the legislation:

None

2. Advantages for the enterprises:

The directive is one of the pre-requisite pieces of harmonisation involved in the establishment of a truly unified internal market in banking. The achievement of such a market should bring about a process of intensified competition and enhanced innovation which will increase customer choice and reduce the cost of banking services. The small and medium sized enterprises will accordingly benefit from wider choice, more favourable terms and financial products better suited to their needs. At the same time, the harmonisation proposed will strengthen the financial base of credit institutions and promote the stability of the banking system. This will have beneficial effects for overall economic performance.

3. Disadvantages for the enterprise (additional costs):

As a proposal aims to raise average solvency standards in order to protect the financial soundness of individual credit institutions and the overall stability of the European banking system, there may, in the short-term, be some increase in the cost of certain banking services in some Member States. Any such increases should in the longer-term be more than offset by the effects of greater competition between providers of banking services.

4. Effects on the level of employment:

The envisaged reduction in the cost of financial services, and the improvement in the quality of those services, should have favourable implications for the profitability of enterprises in other sectors, and thus on employment therein.

5. Has there be a prior consultation with social partners?

Yes, with banking associations.

What is their opinion:

Broadly favourable: they support the establishment of common prudential standards and the broad similarity of the proposal to standards being developed in a wider international framework. They are not all in favour of all features of the proposal, and believe that the supervisory authorities should not have the intended discretion to require solvency standards above the minimum proposed. The supervisors, on the other hand, unanimously support such flexibility.

6. Might there be a less stringent alternative approach?

No. The proposed directive aims to establish a comprehensive system of measuring solvency requirements. The minimum level of solvency set is necessary to ensure adequate prudential standards, as is allowance for a certain discretion for supervisory authorities to set stricter standards as they judge appropriate.

